

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **P. B.**, nar. X, t. č. Věznice Plzeň
*zastoupený JUDr. Zdeňkem Svobodou, advokátem
se sídlem Jednoty 1431, 356 01 Sokolov*

proti
žalované: **Vězeňská služba ČR, Věznice Ostrov,**
se sídlem Vykmanov 22, 363 01 Ostrov

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2021, č. j. VS-15060/ČJ-2021-800730,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Rozhodnutím speciálního pedagoga žalované ze dne 21. 1. 2021, č. j. VS-15060/ČJ-2021-800730, byl žalobci podle § 64 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 69 odst. 2 zákona č. 169/1999

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVTOS“) uložen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na dobu 7 dnů s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení. Žalobce byl citovaným rozhodnutím uznán vinným kázeňským přestupkem spočívajícím v porušení § 28 odst. 1 ZVTOS, podle něhož je odsouzený povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, šetrně zacházet se svěřenými věcmi a nepoškodovat cizí majetek. Tohoto kázeňského přestupku se měl žalobce dopustit tím, že ve výkonu kázeňského trestu poškodil dva kusy matrace, které dostal při započetí jeho výkonu dne 24. 11. 2020 jako zcela nové.

2. Stížnost, kterou žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu brojil, byla zamítnuta rozhodnutím žalované ze dne 21. 1. 2021, č. j. VS-15060/ČJ-2021-800730. Žalovaná konstatovala, že žalobcův nesouhlas s trestem je pouze jeho subjektivním pocitem. Jednání, kterým byl spáchán kázeňský přestupek, bylo podrobně popsáno a podloženo důkazními prostředky. Druh a výše uloženého trestu odráží závažnost spáchaného kázeňského přestupku.

Obsah žaloby

3. Žaloba obsahuje jediný žalobní bod. Žalovaná se podle něj při ukládání kázeňského trestu nedostatečně vypořádala se všemi okolnostmi, za kterých žalobce k poškození dvou matrací přistoupil. Žalobce upozornil, že trpí po operaci v roce 1999 bolestmi páteře. V roce 2005 byl žalobce v rámci výkonu trestu vyšetřován, přičemž bylo lékaři zvažováno operativní řešení degenerativních změn dolní L-S páteře. Operace však byla z důvodu jeho nepříznivého zdravotního stavu zrušena. Magnetická rezonance ze dne 25. 1. 2019 zjistila degenerativní změny obratlů L3-L4-L5. Žalobce není možné v rámci výkonu trestu operovat, jelikož celý operační i pooperační proces přesahuje možnosti výkonu v zastřežení. Provedení operace bylo žalobci doporučeno po ukončení výkonu trestu odnětí svobody. Žalobce trpí diagnózou M4800 zúžení páteře, mnohočetné postižení páteře. V důsledku značných bolestí páteře proto upravil svěřené matrace svým zdravotním potížím.
4. Svou žalobu doplnil žalobce podáním ze dne 20. 4. 2021. Uvedl, že se ke spáchání přestupku dle napadeného rozhodnutí doznal a že způsobenou škodu na dvou matracích v celkové výši 490 Kč uhradil. Dostal 14 dní za jiný kázeňský přestupek, ale při nástupu na uzavřené oddělení nebyl u lékaře na prohlídce, zda je či není schopen výkonu na uzavřeném oddělení. V rámci výkonu kázeňského trestu se musel podřídít režimu, který je na tomto oddílu nastaven, a to budíček ve 4:00 hod. a večerka ve 20:00 hod., v časovém intervalu od budíčku do večerky je odsouzeným povoleno pouze sedět či chodit. Žalobce je po operaci páteře, a proto je pro něj možnost chůze omezená. Matrace nezničil úmyslně, chtěl si pouze ulevit od silných bolestí zad a oteklých nohou a zároveň chtěl předejít dalšímu kázeňskému přestupku a následně i trestu za ležení na zemi či posteli. Nyní vykonává kázeňský trest za poškození matrací a obává se, aby se situace neopakovala. Dále doplnil, že pobírá invalidní důchod III. stupně. Pobývá na cele sám a pohybuje se o francouzských holích, které z bezpečnostních důvodů na cele nemá k dispozici. Ve věznici je zařazen na oddíle trvale pracovní nezařaditelných.
5. Žalobce soudu předložil ještě další vyjádření ke své žalobě ze dne 29. 4. 2021. K doplnění přiložil listinu „*Hlavní povinnosti odsouzeného na OVKT*“, přičemž poukázal na to, že dle

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

bodů 1. této listiny se na OVKT v době od budíčku do večerky nesmí ležet na posteli ani na zemi. Postel musí být ustlaná a nesmí se z ní nic brát. Žalobce podotkl, že na této listině není zmínka, že by se jednalo o uzavřené oddělení či celodenní uzavřené oddělení. Pravidla jsou pro oba kázeňské tresty stejná s tím rozdílem, že není možné chodit z uzavřeného oddělení do práce. Žalobce musí během výkonu kázeňského trestu 16 hodin sedět, přestože má těžce postiženou páteř. Dle jeho názoru jsou pobyt na oddílu výkonu kázeňských trestů muka, a proto si musí pomáhat třeba tak, jak se píše v napadeném rozhodnutí.

6. Žalobce soudu sdělil, že kázeňský trest, jenž mu byl uložen napadeným rozhodnutím, již odpykává. Je přesvědčen, že žalovaná jej úmyslně ohrožuje na zdraví tím, že mu na celu č. 2 přidělila spoluvězně, M. B., který trpí epilepsií. Této osobě byla přidělena patrová postel, přestože je veden na zdravotním středisku jako „F“, to znamená, že je invalidní důchodce III. stupně. M. B. měl první epileptický záchvat dne 24. 4. 2021, během čekání na příchod dozorců se mu žalobce pokoušel poskytnout první pomoc, otočil jej na bok, aby mu nezapadl jazyk a neudusil se. Při otáčení M. Bandy žalobce ucítil v zádech silnou palčivou bolest, brnění do levé nohy a křeč do levého kotníku, načež se v pondělí nahlásil k lékaři, kam byl vzat až v úterý. Do úterý měl M. B. další dva epileptické záchvaty, žalobce mu musel i se skřípnutými zády opět poskytovat první pomoc do příchodu dozorců. Lékař žalobci diagnostikoval skřípnutý sedací nerv a aplikoval mu dvě injekce, které žalobci od bolesti neulevily. Ve čtvrtek mu byly aplikovány další dvě injekce se stejným efektem. Lékař odmítl žalobci napsat „leženku“, aby si mohl během dne lehnout a jeho páteř si mohla odpočinout. Žalobce má za to, že byl žalovanou úmyslně ohrožen na zdraví, když rozhodla, že M. B. bude umístěn na celu č. 2 k žalobci, přestože věděla, že M. B. trpí epilepsií a žalobce má potíže s páteří. Kdyby žalovaná M. B. k žalobci na celu neumístila, tak by neměl bolesti zad z důvodu skřípnutého sedacího nervu. Takové jednání žalobce vnímá jako represii vůči jeho osobě. Žalobce k doplnění žaloby dále přiložil kopii dopisu řediteli žalované, ve kterém popisuje situaci, která nastala umístěním M. B. na celu č. 2.

Vyjádření žalované

7. Žalovaná se k žalobě vyslovila v rámci svého vyjádření k žalobcově návrhu na vydání předběžného opatření, v němž uvedla následující. Žalobce byl dne 31. 7. 2020 na vlastní žádost přemístěn do Věznice Ostrov do nástupního oddílu. Dne 5. 8. 2020 byl vzhledem k jeho zdravotní klasifikaci F-i/d1 komisi zařazen do specializovaného oddílu odsouzených trvale pracovní nezařaditelných H1, s vysokým stupněm zabezpečení. Dne 30. 10. 2020 byl z organizačních důvodů přeřazen do specializovaného oddílu odsouzených trvale pracovní nezařaditelných K-0.
8. V minulosti byl žalobce již šestkrát ve výkonu trestu odnětí svobody, a je tedy velice dobře obeznámen se svými povinnostmi. V inkriminované době vykonával kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení. U tohoto druhu kázeňského trestu není obligatorně požadováno předchozí posouzení lékaře o zdravotní způsobilosti odsouzeného podrobit se kázeňskému trestu, a to v souladu s § 49 ZVTOS.
9. Výkon kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddílu lze odložit či přerušit na základě rozhodnutí lékaře v souladu s § 66 odst. 1 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody. Žalovaná si není vědoma, že by při výkonu kázeňských trestů žalobce nebrala zřetel na jeho aktuální zdravotní stav, naopak se plně řídila

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

stanoviskem ošetřujícího lékaře. Žalobce opakovaně žádal o úlevu, v závislosti na jeho aktuálním zdravotním stavu mu byla v několika případech ošetřujícím lékařem přiznána na přechodnou dobu, např. povolení používání francouzských holí nebo donáška stravy; tyto úlevy byly realizovány i při výkonu kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddílu s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení. V této věci žalovaná dále odkázala na stanovisko vedoucího lékaře zdravotnického střediska MUDr. N. ze dne 30. 4. 2021 a vychovatele oddílu K0 Bc. Miroslava Kohouta ze dne 29. 4. 2021.

10. Dle žalované ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce se kázeňského přestupku dopustil způsobem popsáním ve výroku napadeného rozhodnutí, přičemž v rozhodnutí je dostatečně odůvodněn druh a výše kázeňského trestu. Tato skutečnost je potvrzena následným rozhodnutím o stížnosti žalobce proti napadenému rozhodnutí. Správnost postupu je rovněž odůvodňována stanoviskem vychovatele oddílu K0 Bc. Miroslavem Kohoutem ze dne 18. 10. 2021.
11. Žalobce dle žalované argumentuje stran poškození matrací účelově, přičemž jeho tvrzení byla vyvrácena vyjádřením vedoucího lékaře zdravotnického střediska Věznice Ostrov MUDr. P. N. ze dne 2. 11. 2021. Z tohoto vyjádření vyplývá, že při výkonu kázeňského trestu, v jehož průběhu žalobce poškodil matrace, v době od 24. 11. 2020 do 8. 12. 2020, byl ve dnech 25. 11. 2020 a 27. 11. 2020 vyšetřen lékařem Věznice Ostrov. Při těchto vyšetřeních žalobce mj. požadoval vystavení „leženky“, ale ošetřující lékař tuto úlevu neindikoval. Na základě uvedených vyšetření nebylo žalobci stanoveno přerušení kázeňského trestu na základě zjištěného zdravotního stavu ve smyslu § 66 odst. 1 vyhlášky č. 345/199 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody.
12. Žalovaná má za to, že další argumentace žalobce nesouvisí s napadeným rozhodnutím. Přesto je na tuto argumentaci reagováno ve stanovisku vychovatele oddílu K-0 Bc. Miroslavem Kohoutem ze dne 18. 10. 2021 a ve vyjádření vedoucího lékaře zdravotnického střediska Věznice Ostrov MUDr. P. N. ze dne 2. 11. 2021.
13. Pro dokreslení stavu žalovaná uvedla, že dne 11. 4. 2021 v 9:50 hod. žalobce zcela sám a bez jakýchkoliv kompenzačních pomůcek vysadil dveře od společné koupelny z pantů a odnesl je do koupelny oddílu. Dveře pak odmítl nasadit zpět a museli je nasadit spoluodsouzení. Za tento kázeňský přestupek byla žalobci dne 21. 5. 2021 udělena důtka. V návaznosti na pokračující chování žalobce podal ředitel Věznice Ostrov návrh na přerážení žalobce do věznice se zvýšenou ostrahou, který byl projednáván v odvolacím řízení u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 50 To 264/2021. Žalobce byl následně dne 5. 10. 2021 trvale přemístěn k výkonu trestu odnětí svobody do Věznice Plzeň.

Obsah správního spisu

14. Ze záznamu žalované o přestupku ze dne 8. 12. 2020, č. j. VS-15060-1/ČJ-2021-800730, vyplývá, že inspektor prap. M. Č., dozorce oddělení výkonu vazby a trestu, dne 8. 12. 2020 v 13:15 hod. poté, co žalobce opustil uzavřené oddělení, zjistil společně s „chodbařem“ odsouzeným L. K., nar. X, že žalobce poškodil 2 matrace, které dostal při započetí výkonu kázeňského trestu dne 24. 11. 2020 v 13:30 hod. zcela nové. Žalobce byl po celou dobu kázeňského trestu ubytován na cele č. 14 a byl zde sám. Žalobce tak porušil ustanovení § 28 odst. 1 ZVTOS. Žalobce se ke spáchání přestupku přiznal. Ve svém vyjádření před rozhodnutím o uložení kázeňského trestu žalobce uvedl, že vzhledem ke svému

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

onemocnění páteře nevydržel 16 hodin v kuse sedět. Celkem třikrát navštívil lékaře, přičemž mu při třetí návštěvě lékařka sdělila, že si má poradit sám. Žalobce tak matraci rozpůlil a ulevilo se mu.

15. Odsouzený L. K. podal dne 18. 1. 2021 vysvětlení. Potvrdil, že žalobce byl dne 24. 11. 2020 umístěn na celu č. 14 za účelem vykonání kázeňského trestu. S ohledem na zdravotní obtíže žalobce mu byly vydány nové matrace. Žalobce byl po celou dobu výkonu kázeňského trestu na cele č. 14, přičemž zde byl sám. Po propuštění žalobce z výkonu kázeňského trestu dne 8. 12. 2020 v 13:15 hod. odsouzený L. K. společně s inspektorem prap. M. Č., zjistili, že byly poškozeny 2 matrace. Odsouzený L. K. dále uvedl, že až do zjištění škody byla cela č. 14 uzavřena a nikdo jiný do ní nevstoupil, což dokazuje, že matrace poškodil žalobce.
16. Dle rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce svým jednáním spáchal kázeňský přestupek spočívající v porušení § 28 odst. 1 ZVTOS, který stanoví povinnost odsouzeného dodržovat stanovený pořádek a kázeň, šetrně zacházet se svěřenými věcmi a nepoškozovat cizí majetek. Žalobci byl dle § 64 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 69 odst. 2 ZVTOS udělen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na dobu 7 dnů s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, a to vzhledem ke skutečnosti, že žalobce je trvale pracovně nezařaditelný. Žalovaná při rozhodování vycházela z doznání žalobce, výpovědi svědka a veškerých listinných materiálů. Při rozhodování o výši kázeňského trestu žalovaná přihlédla ke skutečnosti, že žalobce je ve výkonu trestu odnětí svobody již posedmé a opakovaně byl s povinnostmi, které má plnit dle ZVTOS a vnitřního řádu věznice Ostrov, seznamován. Žalobci byl uložen kázeňský trest při horní hranici zákonné sazby, jelikož se jednalo o opakovaný kázeňský přestupek proti ZVTOS (v průběhu výkonu trestu odnětí svobody byl již třikrát kázeňsky trestán).
17. Žalobce proti napadenému rozhodnutí podal dne 21. 1. 2021 stížnost, a to co do výroku o vině i o výši trestu.
18. Stížnost žalobce byla přezkoumána a v souladu s § 60 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuta. Jednání žalobce bylo v rozhodnutí správního orgánu I. stupně podrobně popsáno a dále bylo řádně podloženo důkazními prostředky. Druh a výše uloženého trestu odráží závažnost spáchaného kázeňského přestupku, nebyla překročena kázeňská pravomoc řešitele. Námitky žalobce se jeví jako ryze účelové se záměrem vyhnout se výkonu kázeňského trestu. Žalobce krom skutečnosti, že s trestem nesouhlasí, neuvedl žádné jiné skutečnosti, které by ho vedly k tomuto jednání.
19. Uložený kázeňský trest byl žalobcem vykonán v době od 20. 4. 2021, 15.00 hodin do 27. 4. 2021, 15.00 hodin.

Jednání před soudem

20. Dne 16. 2. 2022 se ve věci konalo jednání. Zástupce žalobce plně odkázal na písemné vyhotovení žaloby. Zmocněnec žalované rovněž odkázal na písemné vyhotovení vyjádření k žalobě a zdůraznil, že žalobce je zkušeným vězněm, vykonává již sedmý trest odnětí svobody. Skutečně trpí zdravotními problémy, ale právě s ohledem na své zdraví by se měl ve výkonu trestu chovat mj. tak, aby nemusel trávit čas na oddělení výkonu kázeňských trestů. Dále poukázal na to, že žalobce se k jednání, jež mu bylo kladeno za vinu, přiznal,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

na to, že matrace poškodil až v souvislosti s bolestmi zad, upozornil až ve svém vyjádření před vydáním rozhodnutí, dříve se jen přiznal k jejich poškození, aniž by osvětlil, co jej k němu vedlo. Konečně poukázal na to, že v průběhu výkonu kázeňského trestu, v němž matrace poškodil, byl dvakrát předveden k lékařce, a to 25. 11. 2020 a 27. 11. 2020. Ta ani v jednom případě neshledala potřebu žalobci poskytnout úlevu z režimu. Žádné další ošetření již žalobce nevyžadoval. V rámci svého konečného návrhu zástupce žalobce poukázal právě na to, že poškozením matrací si žalobce chtěl ulevit od bolestí. Proto navrhl žalobě vyhovět a napadené rozhodnutí zrušit. Zmocněnec žalované navrhl žalobu zamítnout.

21. Soud během jednání provedl dokazování. Zástupce žalobce trval na provedení důkazu seznamem povinností odsouzeného na oddělení výkonu kázeňských trestů a stížností žalobce k řediteli věznice ohledně spolužití s jiným vězněm, který trpí epilepsií a dále lékařských zpráv, které připojil k žalobě. Tyto důkazy soud ovšem neprovedl. Seznam povinností odsouzeného na oddělení výkonu kázeňských trestů nepovažoval za relevantní, neboť jím nebylo možno prokázat žádnou mezi stranami spornou skutečnost. Totéž bylo nutno konstatovat ohledně stížnosti žalobce k řediteli věznice ohledně ubytování s vězněm trpícím epilepsií. Obsah takové stížnosti se nijak nedotýká projednávané věci. Stejně tak zmocněnec žalované trval na provedení důkazů připojených k vyjádření žalované ze dne 5. 11. 2021- stanovisko vychovatele oddílu K-0 Bc. M. K. ze dne 18. 10. 2021, stanovisko vedoucího lékaře zdravotnického střediska MUDr. N. ze dne 2. 11. 2021 a výpis z VIS - hodnocení vychovatele vytvořený na dožádání Krajského soudu v Plzni ke sp. zn. 50 To 264/2021.
22. Předložené důkazní návrhy soud zvážil s ohledem na potřebu prokazování ve věci sporných skutečností. Vyšel přitom ze zjištění, že samotná skutková podstata kázeňského přestupku, za který byl žalobce postižen, nebyla mezi účastníky sporná. Žalobce však zpochybnil, že by byla žalovanou věnována náležitá pozornost jeho zdravotnímu stavu, a to jak před samotným uložením kázeňského trestu, tak ovšem i v průběhu výkonu kázeňského trestu předchozího, v jehož rámci poškodil předmětné matrace. Z toho důvodu jako pro rozhodnutí ve věci relevantní vyhodnotil a provedl toliko tyto důkazy:
23. Z posouzení lékaře MUDr. V. F. ze dne 6. 10. 2020 vyplývá, že žalobcův zdravotní stav byl uvedeným lékařem dne 6. 10. 2020 přezkoumán s ohledem na jeho způsobilost podrobit se výkonu kázeňského trestu na oddělení výkonu kázeňských trestů věznice.
24. Ze záznamu o kázeňském přestupku ze dne 8. 12. 2020, č. j. VS-15060-1/ČJ-2021-800730, vyplývá, že žalobce nejprve k podezření ze spáchání kázeňského přestupku uvedl pouze to, že se k němu přiznává. Ze dne 21. 1. 2021 pak pochází záznam na téže listině o vyjádření žalobce před rozhodnutím o uložení kázeňského trestu, v němž žalobce uvedl, že matrace poškodil proto, že má nemocnou páteř, nevydrží 16 hodin v kuse sedět, v průběhu výkonu kázeňského trestu třikrát navštívil lékařku, jež mu na třetí schůzce řekla, ať si nějak pomůže sám, proto poškodil matrace, aby si ulevil.
25. V úředním záznamu o podání vysvětlení ze dne 18. 1. 2021 je zachyceno vyjádření svědka, odsouzeného L. K., který konstatoval, že žalobce byl dne 24. 11. 2020 ve 13.30 hodin umístěn na celu č. 14 za účelem výkonu kázeňského trestu, byly mu vydány nové a nepoškozené matrace, a to právě s ohledem na jeho zdravotní stav. Po celou dobu byl žalobce na této cele sám. Dne 8. 12. 2020 ve 13.15 hodin, tedy po propuštění žalobce z výkonu kázeňského trestu, zjistili společně s dozorcem prap. Č., že dvě matrace jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

poškozené.

26. Dle stanoviska MUDr. P. N., vedoucího lékaře zdravotnického střediska Věznice Ostrov, ze dne 2. 11. 2021, byla žalobci provedena vstupní lékařská prohlídka po přemístění provedeném dne 31. 7. 2020. Při této prohlídce žalobce mj. uvedl, že se léčí pro vertebrogenní potíže (bolesti zad) při porušení meziobratlových plotének v oblasti bederní páteře. V průběhu pobytu ve Věznici Ostrov žalobce poměrně často navštěvoval ordinaci zdravotnického střediska věznice, kde téměř výhradně řešil své vertebrogenní potíže a opakovaně se dožadoval různých úlev a povolenek např. leženky, donášky stravy, možnosti delšího spánku, poskytnutí francouzských holí apod. V ordinaci se opakovaně choval nepřiměřeným a arogantním způsobem a zdravotnickému personálu vyhrožoval. V období od 24. 11. 2020 do 8. 12. 2020, kdy vykonával kázeňský trest na OVKT byl lékařem vyšetřen celkem dvakrát, a to 25. 11. 2020 a 27. 11. 2020, v obou případech se jednalo o MUDr. V., kdy mj. požadoval leženku, ale lékař tuto úlevu neindikoval. Rovněž při výkonu dalšího kázeňského trestu od 20. 4. 2021 do 27. 4. 2021 na OVKT byl třikrát ošetřován a opět požadoval leženku. Ani tehdy nebyla ani jednou medicínsky indikována. Lékař dodal, že obecně vzato není při vertebrogenních potížích, jimiž žalobce trpí, ležení doporučeným léčebným postupem, a to až na výjimečné případy, kterým však případ žalobcův není.
27. Ze stanoviska vychovatele oddílu K0 ke stížnosti žalobce na podmínky výkonu kázeňských trestů ze dne 29. 4. 2021 soud zjistil, že žalobce byl do Věznice Ostrov přemístěn dne 31. 7. 2020 na vlastní žádost. Dne 5. 8. 2020 byl vzhledem ke své zdravotní klasifikaci zařazen do specializovaného oddílu odsouzených trvale pracovní nezařaditelných H1 s vysokým stupněm zabezpečení. Dne 30. 10. 2020 byl z organizačních důvodů přerazen do specializovaného oddílu odsouzených trvale pracovní nezařaditelných K0. V průběhu výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Ostrov byly žalobci na základě doporučení lékaře vedoucím oddělení výkonu vazby a trestu vystaveny tyto úlevy z režimu vnitřního řádu věznice: od 13. 11. 2020 do 28. 12. 2020 užívání dvou francouzských holí, od 28. 12. 2020 do 23. 3. 2021 užívání dvou francouzských holí a donáška stravy, od 13. 11. 2020 do 13. 2. 2021 užívání lehké ústavní obuvi, od 24. 3. 2021 do 24. 6. 2021 užívání dvou francouzských holí a donáška stravy a od 18. 3. 2021 do 11. 6. 2021 užívání lehké ústavní obuvi. Při výkonu kázeňských trestů se od odsouzených vyžaduje dodržování řádu uzavřeného oddílu, ovšem v případě odsouzených zařazených do oddílu trvale pracovní nezařaditelných se přihlíží i ke stanoveným specifikám tohoto zařízení, které jsou stanoveny vnitřním řádem věznice. Francouzské hole může na základě povolené úlevy užívat i v cele uzavřeného oddílu. Žalobce nebyl ve Věznici Ostrov kázeňsky trestán celodenním umístěním do uzavřeného oddílu, kde je striktně vyžadována lékařská prohlídka, zda je schopen výkonu kázeňského trestu. Byl kázeňsky trestán umístěním do uzavřeného oddílu s výjimkou stanovené doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, kde lékařská prohlídka není stanovena. Vzhledem však k tomu, že žalobce uváděl zdravotní problémy, byl na zdravotní oddělení vznesen dotaz, zda je schopen výkonu kázeňských trestů v uzavřeném oddělení. Dne 6. 10. 2020 byl lékařem uznán schopen výkonu kázeňských trestů v uzavřeném oddělení. Výčet kázeňských trestů, které ve Věznici Ostrov dosud vykonal: 18. 9. 2020 důtka za nedodržení zásad slušného chování, 6. 10. 2020 umístění do celodenního uzavřeného oddělení na dobu 3 dnů za nedodržení zásad slušného chování, 9. 10. 2020 umístění do uzavřeného oddělení na dobu 14 dnů s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení za nedodržení zásad slušného chování. 21. 10. 2021 umístění do

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

uzavřeného oddělení na dobu 7 dnů s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení za ničení majetku věznice. 16. 4. 2021 umístění do uzavřeného oddělení na dobu 3 dnů s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení za ne nesplnění pokynu zaměstnance věznice. Na uzavřeném oddělení byl žalobce umístěn od 6. 10. 2020 - 9. 10. 2020, 24. 11. 2020 – 8. 12. 2020 a 20. 4. 2021 – 30. 4. 2021.

28. Ostatní důkazy soud neprovedl, neboť jejich provedení by bylo z hlediska rozhodnutí ve věci nadbytečné, protože další důkazní návrhy směřovaly k prokázání skutečností, které nejsou relevantní, popřípadě by jen potvrzovaly skutečnosti zjištěné již z důkazů, které soud provedl.

Posouzení věci

29. Žaloba není důvodná.
30. Žalobce uplatnil ve své žalobě jeden žalobní bod. Jeho podstatou je tvrzení, že se žalovaná při ukládání kázeňského trestu nevypořádala se všemi relevantními okolnostmi, za nichž došlo k poškození dvou matrací. V tomto směru žalobce poukázal na své dlouhodobé vertebrogenní potíže, s tím, že právě ony byly důvodem, proč dvě matrace, které mu byly poskytnuty žalovanou, upravil. Žalobce tedy namítá nedostatečně zjištěný skutkový stav věci.
31. V rámci svého podání ze dne 20. 4. 2021 pak žalobce doplnil, že ze strany žalované nebyla věnována náležitá pozornost jeho zdravotnímu stavu. Předmětný kázeňský trest mu byl uložen za jednání, jehož se dopustil při výkonu jiného kázeňského trestu, před započítím jehož výkonu nebyl u lékaře na prohlídce, zda je či není schopen výkonu kázeňského trestu na uzavřeném oddělení. Žalobce dále popsal, jaké obtíže mu způsobuje dodržování režimu zavedeného na uzavřeném oddělení věznice. Matrace poškodil ve snaze ulevit si od svých bolestí.
32. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně soud zjistil, že žalobce byl postižen za skutek vymezený následujícím způsobem: „Dne 8. 12. 2020 v 13:15 hod dozorce OVVaT prap. Č. zjistil při kontrole cely č. 14 na uzavřeném oddíle, po propuštění z výkonu kázeňského trestu odsouzeného B., společně s odsouzeným K., který je pracovně zařazen jako úklidář na „UO“, že ods. B. poškodil 2 matrace, které dostal při započítím výkonu kázeňského trestu dne 24. 11. 2020 zcela nové. Ods. B. byl na cele 14 ubytován sám.“ V tomto jednání byl spatřován kázeňský přestupek spočívající v porušení § 28 odst. 1 ZVTOS, podle něhož je odsouzený povinen ve výkonu trestu dodržovat stanovený pořádek a kázeň, šetrně zacházet se svěřenými věcmi, nepoškodovat cizí majetek. Za to mu bylo s odkazem na § 64 odst. 1 písm. e) ZVTOS a § 69 odst. 2 ZVTOS a s ohledem na kategorii žalobce coby vězně trvale pracovně nezařaditelného uložen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na 7 dní s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně se pak podává, že žalobce v rámci svého vyjádření před vydáním rozhodnutí uvedl, že se ke skutku, který tvoří podstatu kázeňského přestupku, přiznal.
33. Uplatněný žalobní bod se tak týká problematiky řádného zjištění skutkového stavu věci. Z důvodu přehlednosti a lepší srozumitelnosti rozsudku vypořádá soud uplatněný žalobní bod tak, že se nejprve vyjádří obecně k problematice náležitého zjišťování skutkového

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

stavu v případech kázeňských trestů osob ve výkonu trestu odnětí svobody, a následně vyvozené závěry aplikuje na specifika projednávaného případu.

a) obecně k náležitému zjištění skutkového stavu věci

34. Při řešení otázky náležité míry zjištění skutkového stavu je třeba vyjít z toho, že rozhodování o některých kázeňských přestupcích, u nichž sankce za ně ukládané představují významný zásah do základních práv a svobod odsouzených nad rámec taxativně zákonem o výkonu trestu vypočtených omezení, je třeba zpravidla považovat za řízení o trestním obvinění ve smyslu čl. 6 Úmluvy (v podrobnostech viz nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 32/08). K těmto východiskům se ve své rozhodovací praxi přihlásil i Nejvyšší správní soud, zmínit lze zejména jeho rozsudek ze dne 31. 10. 2008, č. j. 7 Afs 27/2008-46. Podle něj je třeba při posouzení otázky, zda se v daném případě jedná o řízení o kázeňském přestupku, jež má trestní povahu „*vycházet z judikatury Evropského soudu pro lidská práva, podle níž jsou trestním obviněním ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikované pod č. 209/1992 Sb.) řízení zásadně o veškerých sankcích ukládaných správními orgány fyzickým osobám za přestupek nebo jiný správní delikt, jakož povětšinou i o sankcích ukládaných v řízení disciplinárním nebo kárném. Kritériem pro posouzení, zda se ve smyslu Úmluvy jedná o „trestní obvinění“, je jednak vnitrostátní kvalifikace posuzovaného jednání, jednak povaha tohoto jednání ve spojení s povahou brozící sankce (zda smyslem a účelem použitelné normy je odrazovat od určitého jednání a trestat je) a konečně to, zda sankce, jež mohou být uloženy, představují podstatnou újmu. Postačí, pokud bude splněno pouze jedno z uvedených kritérií (viz četná rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva, zejména věci Engel a další. Ezeb a Connors, Malige, Jussila, Janosevic a Öztürk).“*
35. V projednávané věci žalobce čelil kázeňskému trestu podle § 64 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 69 odst. 2 ZVTOS ve formě umístění do uzavřeného oddílu na 7 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení. Způsob výkonu tohoto kázeňského trestu je upraven v § 63 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody. Z této právní úpravy vyplývá, že výkon tohoto kázeňského trestu nastupuje v pracovních dnech ihned po skončení pracovní doby, případně jiných aktivit programu zacházení a odsouzený v něm setrvává i ve dnech pracovního volna a pracovního klidu. Během výkonu kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddílu s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení má odsouzený právo se zúčastnit vycházek v rozsahu jedné hodiny denně, jestliže pracuje v uzavřené místnosti. Odsouzenému se umožní účast na vzdělávacích a speciálních výchovných aktivitách vyplývajících z jeho programu zacházení. Je tedy zřejmé, že výkon tohoto kázeňského trestu představuje oproti běžnému režimu výkonu trestu odnětí svobody pro odsouzeného významná omezení. Z pohledu kritérií traktovaných shora zmíněnou judikaturou Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu lze proto uzavřít, že řízení o uložení tohoto kázeňského trestu má trestní povahu.
36. Úkolem správního orgánu, který rozhoduje v řízení o takovém kázeňském přestupku, je pak zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti ze své úřední povinnosti dle vyšetřovací zásady. Jedině na základě takto zjištěného skutkového stavu může příslušný správní orgán dospět k závěru, zda byl určitý přestupek spáchán. Ke správnému a úplnému zjištění skutkového stavu správní orgán shromažďuje důkazy, které pak při rozhodování o tom, zda bude obviněný z přestupku uznán vinným, hodnotí podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy ve vzájemné souvislosti. Hodnocení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

důkazů je přitom myšlenková činnost správního orgánu, kterou je provedeným důkazům přisuzována hodnota závažnosti pro rozhodnutí, hodnota zákonnosti a hodnota pravdivosti. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2005, č. j. 1 Afs 63/2004-66).

b) aplikace na zjištěný skutkový stav

37. Žalobce v projednávané věci vytýká správním orgánům, že při rozhodování o uložení kázeňského trestu nevzaly dostatečně v potaz jeho zdravotní stav, konkrétně vertebrogenní potíže, jimiž trpí a které byly příčinou, pro kterou poškodil matrace, které mu byly poskytnuty žalovanou.
38. K tomu soud podotýká, že ZVTOS obecně rozlišuje kázeňské tresty, k jejichž uložení je třeba posouzení zdravotního způsobilosti příslušného vězně podrobit se výkonu takového kázeňského trestu. Činí tak prostřednictvím § 49 odst. 1, který zní: *„K uložení kázeňského trestu celodenního umístění do uzavřeného oddílu a umístění do samovazby je nezbytné předchozí posouzení lékaře, že odsouzený je zdravotně způsobilý podrobit se tomuto kázeňskému trestu.“* Toto zdravotní posouzení se tedy na základě citovaného ustanovení ZVTOS týká kázeňského trestu celodenního umístění do uzavřeného oddílu a kázeňského trestu umístění do samovazby. Z přehledu kázeňských trestů, jež byly žalobci ve Věznici Ostrov uloženy, a jenž je přílohou výpisu z Vězeňského informačního systému a byl reprodukován ve stanovisku vychovatele oddílu K0 ke stížnosti žalobce na podmínky výkonu kázeňských trestů ze dne 29. 4. 2021, přitom vyplývá, že žalobci nebyl nikdy ve Věznici Ostrov uložen žádný z těch kázeňských trestů, které předchozí lékařské posouzení způsobilosti vyžadují. Z téhož výpisu se pak konkrétně podává, že dne 9. 10. 2020 byl žalobci uložen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na 14 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, a to za neslušné chování. Právě v rámci výkonu tohoto kázeňského trestu ve dnech 24. 11. 2020 až 8. 12. 2020 se přitom žalobce dopustil kázeňského přestupku, rozhodnutí o němž je předmětem tohoto řízení. Vzhledem k tomu, že i za něj byl žalobci uložen stejný druh kázeňského trestu (byť v nižší výměře 7 dnů), je nábledni, že ani k jeho uložení nebylo nezbytné předchozí zdravotní posouzení žalobcovy způsobilosti k jeho výkonu.
39. Tento závěr však platí z obecného hlediska. Přestože zákon předchozí posouzení zdravotní způsobilosti k výkonu určitého kázeňského trestu nevyžaduje, není tím samým ještě vyloučeno, že určitá potřeba předchozího posouzení zdravotního stavu odsouzeného, kterému má být uložen určitý kázeňský trest nebo který má tento trest vykonat, bude vyplývat ze specifických skutkových okolností takového případu. Vznikne-li pak taková povinnost, nemohou se jí orgány Vězeňské služby vyhnout s tím, že zákon to od nich nevyžaduje; v tom se právě projevuje ta skutečnost, že v případě kázeňských přestupků, řízení o nichž je v souladu se shora citovanou rozhodovací praxí Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu považovat za řízení trestní povahy, musejí tyto orgány postupovat z úřední povinnosti.
40. Soud z obsahu správního spisu, který mu byl žalovanou předložen, zjistil, že žalobce dne 21. 1. 2021 v rámci svého vyjádření před rozhodnutím o uložení kázeňského trestu (jedná se o druhou stranu formuláře nazvaného „Záznam o kázeňském přestupku“) uvedl: *„Vzhledem k tomu, že mám nemocnou páteř a nevydržel jsem 16 hodin v kuse sedět, tak jsem 3x navštívil lékaře a lékařka mi na třetí návštěvě řekla, že si mám pomoci sám. Tak jsem rozpůlil*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

matraci a ulevilo se mi.“ Kromě toho byl žalované zdravotní stav žalobce nepochybně znám, svědčí o tom např. obsah vyjádření MUDr. P. N., vedoucího lékaře Věznice Ostrov ze dne 2. 11. 2021. Z něj se mj. podává, že žalobce byl v průběhu výkonu kázeňského trestu ve dnech 24. 11. 2020 až 8. 12. 2020, tedy právě v době, kdy se dopustil kázeňského přestupku, rozhodnutí o němž je předmětem tohoto řízení, dvakrát vyšetřen lékařem, a to dne 25. 11. 2020 a 27. 11. 2020. V obou případech se jednalo o MUDr. V., po které žalobce požadoval vydání tzv. leženky, tedy úlevy z režimu ve výkonu kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddílu až na 14 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení. Ani v jednom případě nebyla tato úleva medicínsky indikovaná. Na tomto místě soud pouze podotýká, že hovoří-li žalobce o třech ošetřeních, zřejmě zaměňuje projednávaný případ s výkonem kázeňského trestu ve dnech 20. 4. 2021 do 27. 4. 2021. V rámci výkonu tohoto kázeňského trestu byl dle sdělení vedoucího lékaře MUDr. N., jež bylo provedeno k důkazu, skutečně vyšetřován třikrát. Kromě toho je patrné, že správní orgány ve vztahu k žalobci postupovaly nadstandardně, tedy nad rámec toho, co jim ukládal zákon, když si dne 6. 10. 2020, tedy stejného dne, kdy byl žalobci uložen za jiný jeho kázeňský přestupek kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na 3 dny, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, opatřily vyjádření lékaře MUDr. V. F. Ten ve svém vyjádření konstatoval, že žalobce je schopen výkonu kázeňského trestu na oddělení výkonu kázeňských trestů.

41. Tato zjištění je tedy možno shrnout tak, že žalobcovu zdravotnímu stavu byla v souvislosti s výkonem kázeňských trestů i jejich ukládáním věnována ze strany žalované pozornost, a to jak z moci úřední, tak na základě stížností samotného žalobce. Žalovaná si před tím, než byl žalobci poprvé uložen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu až na 14 dní s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení dne 6. 10. 2020 opatřila vyjádření lékaře ke způsobilosti žalobce takový trest vykonat. I v rámci výkonu dalšího kázeňského trestu tohoto druhu ve dnech 24. 11. 2020 až 8. 12. 2020 byla žalobci umožněna opakovaná návštěva lékařky. Ta však dospěla v obou případech k závěru, že žalobcem žádaná úleva z režimu výkonu daného kázeňského trestu není medicínsky indikovaná. S ohledem na to byl žalobce povinen plnit stanovený režim výkonu příslušného kázeňského trestu, v jehož rámci byl povinen dodržovat i povinnost vyplývající mu z § 28 odst. 1 ZVTOS, tedy mj. šetrně zacházet se svěřenými věcmi a nepoškozovat cizí majetek, kterou porušil tím, že poničil dvě jemu přidělené matrace.
42. Je pravda, že tyto skutečnosti, tj. zohlednění zdravotního stavu žalobce pro účely výkonu kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddílu až na 14 dní s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, nebyla *expressis verbis* reflektována v samotných rozhodnutích správních orgánů v projednávané věci. V tomto směru je ale nutno přihlédnout k jejich specifické povaze. Kázeňské řízení a rozhodování v něm je realizací specifické pravomoci žalované, které je toliko součástí plnění jejích povinností vyplývajících z § 2 odst. 1 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky. Základním úkolem žalované je přitom spolupůsobit při naplnění účelu trestu odnětí svobody, který je definován v § 1 odst. 2 ZVTOS takto: „*Účelem výkonu trestu odnětí svobody je prostředky stanovenými tímto zákonem působit na odsouzené tak, aby snižovali nebezpečí recidivy svého kriminálního chování a vedli po propuštění soběstačný život v souladu se zákonem, chránit společnost před pachateli trestných činů a zabránit jim v dalším páchání trestné činnosti.*“ Kázeňské řízení navíc plní jak roli odpovědi na protiprávní jednání odsouzených, tak ovšem i prostředku udržování kázně a usměrňování chování odsouzených. Zejména právě v této své posléze uvedené roli musí být kázeňské řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

prostředkem dostatečně efektivním a pružným, neboť v prostředí výkonu trestu odnětí svobody nelze akceptovat situaci, v níž bude reakce Vězeňské služby na protiprávní a jinak nežádoucí jednání odsouzených protrahována toliko ve snaze dostat všem formálním a materiálním hlediskům, která jsou dovozována ve vztahu k běžným rozhodnutím správních orgánů.

43. Tato skutečnost je reflektována i v právní úpravě. Z ustanovení § 76 odst. 1 ZVTOS se podává: „*Na řízení podle tohoto zákona se nevztahuje správní řád.*“ Z tohoto ustanovení vyplývá, že ani na rozhodnutí vydaná podle ZVTOS nelze klást ty požadavky, které jsou běžně kladeny na správní rozhodnutí vydaná dle správního řádu, tedy ani požadavky plynoucí z § 68 odst. 3 správního řádu, který stanoví náležitosti odůvodnění rozhodnutí správního orgánu. Je proto třeba formální i materiální náležitosti rozhodnutí vydaných podle ZVTOS hodnotit jiným, obecně vzato méně přísným pohledem, než běžná rozhodnutí správních orgánů (rozuměj: vydávaná mimo specifické prostředí výkonu trestu odnětí svobody, tedy ta rozhodnutí, která nejsou určena také k plnění disciplinační úlohy ve vztahu k odsouzeným osobám). To platí pochopitelně i o rozhodnutích o kázeňských přestupcích odsouzených. V jejich případě totiž není možno ztrácet ze zřetele, že se jedná o rozhodnutí, kterými je vůči odsouzeným uplatňována právě disciplinární pravomoc a jejich smyslem není jen reakce na protiprávní jednání konkrétního odsouzeného, ale také jeho usměrnění a udržení pořádku ve výkonu trestu. Není proto účelné klást na rozhodnutí a jejich odůvodnění takové nároky, které by plnění dalších úkolů příslušných správních orgánů nepřiměřeně ztěžovaly, aniž by to přinášelo odsouzeným vyšší standard ochrany jejich práv. Tato právem podložená „velkorysost“ má pochopitelně své limity, nelze jistě připustit, aby kázeňská pravomoc byla vykonávána zcela bezformálně, nebo bez ohledu na běžné procesní standardy. Na paměti je třeba stále mít, co už soud konstatoval výše, totiž že se stále jedná o rozhodování trestní povahy ve smyslu čl. 6 Úmluvy. Z ní (a pochopitelně i z domácího ústavního pořádku) plynoucí záruky musí být bezvýhradně respektovány i v prostředí specifického rozhodování o kázeňských přestupcích osob ve výkonu trestu odnětí svobody. Soud však dodává, že v projednávané věci neshledal, že by tyto limity byly překročeny.

V projednávané věci soud přezkoumal obsah napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a dospěl k jednoznačnému závěru, že v daném případě není důvodná žalobcová námitka, že by žalovaná nezjistila dostatečně skutkový stav věci, respektive že by nevěnovala pozornost žalobcovu zdravotnímu stavu. Jde-li o skutkový stav věci, ten byl bez jakýchkoli pochybností objasněn, ostatně sám žalobce se k jednání, jež mu bylo kladeno za vinu, přiznal. Jeho tvrzení, že zničení dvou matrací bylo vlastně jejich přizpůsobením jeho zdravotním potížím, na tom samotném nic nemění. Kromě toho, žalobcův zdravotní stav byl pod prakticky setrvalým lékařským dohledem. Žalovaná věnovala při ukládání kázeňských trestů žalobcovu zdravotnímu stavu pozornost sama, a to i nad rámec svých zákonných povinností, když jeho způsobilost vykonávat kázeňské tresty na oddělení výkonu kázeňských trestů nechala dne 6. 10. 2020 posoudit lékaře v souvislosti s uložením kázeňského trestu umístění do celodenního uzavřeného oddělení na dobu 3 dnů, přestože to nebyla s ohledem na druh uloženého trestu její zákonná povinnost. Dále byla ze strany žalované věnována pozornost žalobcovu zdravotnímu stavu i v rámci výkonu kázeňských trestů, a to i na základě jeho vlastních stížností. Tak v rámci výkonu kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddílu na 14 dní s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení mezi 24. 11. 2020 a 8. 12. 2020, v jehož rámci zmíněné dvě matrace poškodil, navštívil lékařku věznice na svou žádost

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

dvakrát a žádal o úlevu z vnitřního režimu, ani v jednom případě nebyla z medicínského pohledu indikována potřeba jakékoli úlevy. Žalobcovo tvrzení, že jeho zdravotnímu stavu nebyla ze strany žalované věnována náležitá pozornost, se tedy nepotvrdilo. Naopak, bylo prokázáno, že žalobci byly ukládány kázeňské tresty i s přihlédnutím k jeho možnostem tyto tresty vykonat. V rámci výkonu kázeňského trestu byl pod lékařským dozorem a potřeba zdravotní úlevy nebyla indikována. Nebyl proto ani medicínský důvod ke zničení dvou kusů matrace, jež mu byly při zahájení výkonu kázeňského trestu dne 24. 11. 2020 poskytnuty jako zcela nové.

Závěr a náklady řízení

44. Soud dospěl k závěru, že žaloba, jíž žalobce brojil proti napadeného rozhodnutí žalované coby správního orgánu, je nedůvodná. Výrokem I. tohoto rozsudku proto žalobu směřující proti těmto rozhodnutím zamítl.
45. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: *„Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.“* Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalovaný, neboť žaloba byla soudem zamítnuta. Žalovaný je nicméně správním orgánem, který nemá právo na náhradu těch nákladů, které nepřevyšují náklady spojené s výkonem jeho běžné úřední činnosti. Soud nezjistil, že by nějaké takové náklady žalovaný v souvislosti s probíhajícím řízením vynaložil. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 16. února 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.